

To lystige Biser.

[Meidell, Ditzmar]

3 Amerika er det godt at være.

M. l. Rio Janeiro

O Oleana der er det godt at være!
O Norge vil jeg inte Slavelænken bære!
Ole—Ole—Ole—oh! Oleana!

O Oleana der faar jeg Jord for Intet,
Af Jorden vover Kornet — og det gear gesvindt det!

Og Kornet de tærsker sig selv oppaa Loven,
Imens ligger jeg og hviler mig i Koven!

Hei Markedsgang! Potefsen skulde Du se Du!
Der brændes mindst en Pot af hver eneste e' Du!

V box 14:400

Bayerftøl faa godt som han Ytteborg kan brygge,
Der risler i Bækkene til Fattigmandens Høgne.

Dg Larene dom springer faa lystelig i Bætte,
Dom hopper selv i Gryden og roper: dom ska dække!

Dg brunstegte Grise de løber om saa flinke
Dg forespør sig høfligt Om Noget vil ha' Skinke!

Dg Køerne dom melker og fjerner og yster
Liksaa naturlig som Else, mi' Søster!

Dg Storstuten sjelve staar inte aa hænger,
Han banker sine Kalve, fordi de gaar og slænger!

Dg Kalbene de slagte sig hurtig og slaar sig
Dg steiker sig fortære, end man ta'r en Taar sig.

Na Høna værper Eg saa svære som Stabur,
Mens Hanen angir Tiden som et ottedags Slagubr.

Fra Skyerne det regner med Kolerakaker;
Na Gudbevare dere vel for deilige Saker!

Na Sola hu skinner faa trofast heile Natta,
Saa atte man kan se i Mørke liksom Natta!

Na Maanen hver Aften er fuld — det er sikkert,
Jeg ligger just aa ser paa'en med Flaaska te Kikkert

Ja to Daler Dagen de faar Du for at svire,
Dg er du rigtig doven, saa kanske Du faar fire!

Na Kjerringa og Unger dom falder paa Kommynen,
Betaler dom ikke, saa for dom paa Trynen;

Kronarbeide findes ei — nei var det saa ligt da!
Jeg sad nok ikke ellerfen saa fress her aa digta!

Vi gaar i Floielsklæder besat med Sølvknapper,
Na ryker af Merstum, som Kjerringa stapper!

Na Kjerringa maa bafe og styre aa stelle —
Na blir hu sint, saa banker hun sig selv — ska jeg fortælle.

Na Fiolin det speller vi Allesammen — heisan,
Na danser en Polstdans aa den er'nte lei, san!

Ja reis til Oleana, saa skal Du vel leve!
Den fættigste Stymper herover er Greve!

I Oleana langt heller vil jeg være,
End længer i Norge min Slav elænke bære!
Ole—Ole—Ole—oh! Oleana!

Sang om Chicago store Ildbrand.

den 8de og 9de Oktober 1871.

Mel. Mit elskte Frankrig, dig Farvel jeg byder,
eller

Der er et Land, dets Sted er høit mod Norden.

Historien kan ei oppvise Mage,
I atten Hundred Aar til saadan Brand,
Som man var vidne til i disse Dage,
Den trodsed al Modstand og Strømme Vand:
Thi Flammehavet blev af Stormen jaget,
Fra Syd mod Nord, som en demonisk Magt;
Det lod som Torden, gnistred, knaget, braged,
Dg tyve tusind Huus blev ødelagt.

Al! hundred Tusind Mennesker husvilde —
Det er for selve Tanken grueligt.
Dg Massen lever nu af Gaver milde;
Men, Gud ske Lov, Amerika er rigt!
Fra mange Stæder kommer Hjælp i Masse
Af Mad og Klæder til Nødlidende —
Gud troste den ubyre Arbeidsklasse!
Snart kommer Vintren kold og bidende.

To Hundred otti Tusind Sjele leve
Endnu i Stadens skaante Vesterdeel,
Dg femti Tusind om i Landet svæve,
At søge Slegt og Venner, Brød og Held —
Dg tolke dem den store Nød og Klage
Om Tusinder som før har Lykken havt.
Gud troste Alle i Ulykkens Dage,
Dg styrke dem med Mod og Virkekraft!

Chicago! Man din Aske nu begræder —
I Støvet sank din Herlighed og Glands!
I Syd og Nord paa din Ruin man træder,
Hvor før var Mangt som fryded Sind og Sands!
Hvor før var Overflod af Mad og Drikke —
Der beder man om Brød og Drikkevand —
Thi Jdens Tunger graadig Alt fik slukke
Dit Tab min Pen kun lidt beskrive kan.

To Millioner Busshels Hvede brændte,
Dg femti Millioner Lumber-Jod,
Dg otti Tusind Tons af Kul antændte,
Som brænder end trods Vand i Overflod. —

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40
0 mm
0
Halv Hundred Millioner Dollars Læder,
Dg andre Varer i uhyre Stock!
Men meget faar man nu fra andre Stæder;
Men meget trænger nu den store Flok.

Chicago! Kjømpestad blandt Unions Stæder!
Du var som et Bidunder i vort Land;
Fra Ost og Vest, fra Syd og Nord dine Glæder
Dg Lykke lokked Mange til din Strand.
Nu strømmer man fra dig til andre Stæder;
Med Haab om Lykke eller Levebrød—
Til Afsted Mange sukker, sørger, græder,
Dg frygter hart for Vintersorg og Nød.

Chicago! o, du har dog mange Brave,
Som viser Sympati for dig din Nød.
Til Fattige uddeles mange Gaver,
Til Hungrige uddeles meget Brød,
I mange Kirker paa din Vesterside,
Er Bethel, Sygehuus og Fattighjem,
Hvor Mand og Kvinder, som Guds Engle blide,
Oparter Alle som vil søge dem.

Chicago! o du har dog mange Benner,
Som hjælpe kan og vil i denne Nød.
Fra mange Stæder, hvor man Nøden kjender,
Forsendes Pengehjælp til Huus og Brød;
Dg tusinder tiltrænger saare Huset,
Snart kommer Vintren stræng og kold og lang.
Man haaber snart faae ryddet op i Gruset,
Dg tusind Hænder er alt sat i Gang.

Gud se i Naade ned til den Ulykke,
Som rammet har vor Stad i denne Tid!
Uk! saare Mange haardt den monne trykke,
Forspildt er Manges mangeaarig Flid!
Gud hjælpe dem som Hjælpen nu vil søge—
Gud trøste dem som han kun hjælpe kan—
Gud lønne dem som Hjælpen vil forege—
Gud se i Naade til vor Stad og Land!

Man haaber at Chicago vil sig reise,
Som Phønix af sin Aske, stjern og stjør!
Man haaber snart se Staden atter kneise
Som Kjømpen paa den vestre Himisphær—
Man haaber Folket frygter Herrens Domme,
Uk Straffen følger Synderen i Hæl.—
Guds Naade evig følge skal de Fromme!
Han gav og tog, lovsyng Immanuel!